

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 83/15
Дана 21.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца М. П. и М. П., обоје из Ш., ..., ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОРЕСКЕ УПРАВЕ, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак Београд, број 300-436-05-00852/2013-D1001 од 15.11.2014. године, у предмету пореза на имовину, у нејавној седници већа одржаној дана 21.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба тужиоца М. П. из Ш. **СЕ ОДБИЈА.**

Тужба тужиље М. П. из Ш. **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба М. П. из Ш. изјављена против решења Градске управе града Шапца, Одељења за финансије, Одсека пореске администрације, број 436-2/20954/2013 од 13.06.2013. године, којим је пореском обвезнику М. П. утврђен порез на имовину за 2013. годину, по основу права својине у 1/2 дела на стамбеној згради у Ш., ..., у износу од 904,59 динара .

Ради поништаја оспореног решења, тужбу су Управном суду дана 05.01.2015. године поднели М. П. и М. П., обоје из Ш. . У тужби наводе да је кућа у којој живе, а по основу које је одређен порез на имовину, стара 40 година, да је корисне површине 67,30 м², да у њој живе заједно и да стога не треба свако за свој део да плаћа порез на имовину, већ да Пореска

управа треба да донесе једно решење. Додаје да су они лошег здравственог стања и да су у позним годинама, те да је једноставније да порез на имовину плате одједном, а не свака три месеца да уплаћују аконтације. Истичу да су кућу купили 2007. године и да је амортизација за ту годину била 57%, да се касније сваке године повећавала, те да је нејасно како за 2013. годину износи 35,20%. Предлажу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган на основу података којима располаже и података из пореске пријаве, М. П. из Ш. утврдио порез на имовину за 2013. годину, у износу од 904,59 динара, по основу права својине на 1/2 стамбене зграде у Ш., ..., припадајуће површине за опорезивање 33,56 м², по цени за м² од 34.000,00 динара за по 530 бодова, са стопом амортизације од 35,20% и коефицијентом локације 0,80, па је утврђена пореска основица у износу од 452.293,18 динара, те утврђен износ од 1.809,17 динара и умањење на име пореског кредита од 904,59 динара, те је порез утврђен у износу од 904,59 динара. Тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину ("Службени гласник РС", бр. 26/01... 78/11) прописано је да се порез на имовину плаћа на право својине, односно на непокретности. Ставом 2. истог члана закона прописано је да се непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови. Одредбом члана 4. став 1. истог закона прописано је да је обвезник пореза на имовину на права из члана 2. овог закона правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, осим када је овим законом друкчије уређено, а ставом 2. истог члана је прописано да ако више правних или физичких лица остварује једно од права из члана 2. овог закона на истој непокретности, порески обвезник је свако од њих, сразмерно свом уделу. Одредбом члана 5. став 1. Закона прописано је да основица пореза на имовину код непокретности, осим пољопривредног и шумског земљишта, пореског обвезника који не води пословне књиге у складу са прописима у Републици Србији, је вредност непокретности на дан 31. децембра године која претходи години за коју се утврђује и плаћа порез на имовину, ако овим законом није друкчије уређено. Ставом 2. истог члана закона је прописано да висину вредности непокретности из става 1. овог члана утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: орган јединице локалне самоуправе), с тим што се она, осим за земљиште, истеком сваке календарске године у односу на годину у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта, умањује за амортизацију по стопи од 0,8% применом пропорционалне методе, а највише до 40%, док је ставом 3. прописано да за непокретност пореског обвезника из става 1. овог члана, изграђену, односно стечену у току године, за коју се утврђује и плаћа порез на имовину, основица пореза је вредност одговарајуће непокретности на дан 31. децембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину, утврђена у складу са овим законом. Одредбом члана 6. Закона прописано је да се вредност непокретности из члана 5.

овог закона утврђује применом основних и корективних елемената, да су основни елементи корисна површина и просечна тржишна цена квадратног метра одговарајућих непокретности на територији општине, а да су корективни елементи: локација непокретности, квалитет непокретности и други елементи који утичу на тржишну вредност непокретности. Одредбом члана 33. став 1. Закона прописано је да се утврђивање пореза на имовину, пореза на наслеђе и поклон и пореза на пренос апсолутних права врши на основу података из пореске пријаве, пословних књига пореских обвезника и других података којима орган надлежан за утврђивање, наплату и контролу пореза располаже, а од значаја су за утврђивање пореске обавезе.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о порезима на имовину и Правилника о начину утврђивања основице пореза на имовину на права на непокретностима, по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган тужиоцу М. П. за 1/2 стамбеног простора у III., за 2013. годину правилно утврдио порез на имовину у износу од 904,59 динара.

Имајући у виду да је одредбом члана 4. став 2. Закона о порезима на имовину прописано да ако више правних или физичких лица остварује једно од права из члана 2. овог закона на истој непокретности, порески обвезник је свако од њих, сразмерно свом уделу, а да је одредбом члана 39. став 3. истог закона прописано да се годишњи порез на имовину плаћа тромесечно у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, док је ставом 4. истог члана закона прописано да се до доношења решења о утврђивању пореза на имовину за текућу годину, порез плаћа аконтационо у висини обавезе за последње тромесечје године која претходи години за коју се утврђује и плаћа порез, неосновани су наводи тужбе којима тужилац истиче да за њега и супругу порез треба да се утврди једним решењем и да не треба да се плаћа свака три месеца, већ цео износ одједном.

Стопа амортизације је утврђена у складу са одредбом члана 5. став 2. Закона о порезима на имовину, па су без основа наводи тужбе да иста није правилно утврђена.

Суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али имајући у виду наведено, налази да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на другачије одлучивање.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца М. П., Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива ове пресуде.

Како М. П. није била странка у управном поступку, јер оспореним решењем није одлучивано о њеној жалби, већ о жалби М. П. против првостепеног решења којим је њему утврђен порез на имовину, по оцени Управног суда у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о управним споровима иста није овлашћена за подношење тужбе у управном спору, па је

одлучено као у ставу 2. диспозитива пресуде на основу члана 26. став 1. тачка 4. у вези става 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана, 21.10.2016. године, III-4 У. 83/15

Записничар
Наташа Малинић,с.р.

Председник већа - судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ